

تاثیر مدت و میزان استفاده از پودر سیر، بر عملکرد رشد و پارامترهای خونی در جوجه های گوشتی

مهدی رئیسی^۱، *، سید صابر میر کاظمی مقدم^۲، امیر روفچایی^۳

۱_ دانشجوی دکتری تخصصی فارماکولوژی واحد بین الملل دانشگاه شیراز ۲_ دانشجوی کارشناسی ارشد علوم دامی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت ۳_ دانشجوی دکتری تغذیه طیور، دانشگاه فردوسی مشهد.

پست الکترونیکی نویسنده مسؤل: mahdi0062@gmail.com

مقدمه و هدف: در سال های اخیر، گیاهان معطر و عصاره آنها به عنوان محرک های بالقوه رشد، توجه بسیاری را به خود جلب کرده اند. سیر (*Allium sativum*) به عنوان ادویه و داروی بومی از دیر باز مورد استفاده بوده است. پودر سیر به عنوان یک محرک رشد گیاهی قابلیت رقابت با آنتی بیوتیک های مصنوعی رایج محرک رشد را دارا می باشد و از این حیث می تواند منجر به افزایش وزن، ارتقاء عملکرد و بهبود کیفیت لاشه در جوجه های گوشتی گردد. بنابراین، هدف از این تحقیق ارزیابی تاثیر مدت و سطح استفاده از پودر سیر (*Allium sativum*) بر افزایش وزن، مصرف خوراک، ضریب تبدیل، بازده لاشه، عملکرد، درصد وزنی سینه، ران و چربی محوطه بطنی و نیز برخی پارامترهای خونی جوجه گوشتی می باشد.

مواد و روش کار: این آزمایش با ۲۴۰ قطعه جوجه گوشتی سویه راس در قالب آزمایش فاکتوریل ۴×۳ با دو عامل سطح مصرف پودر سیر در جیره (شامل: ۰، ۰/۵، ۱ و ۳ درصد) و دوره زمانی مصرف (آغازین، پایانی و کل دوره)، بر پایه طرح کاملاً تصادفی با ۱۰ تیمار و ۳ تکرار (تعداد ۸ قطعه جوجه در هر تکرار) از سن ۱ تا ۴۲ روزگی انجام پذیرفت. میزان مصرف دان، افزایش وزن و ضریب تبدیل به طور هفتگی مورد ارزیابی قرار گرفت. در پایان دوره پرورش (۴۲ روزگی)، یک پرنده از هر تکرار جهت بررسی لاشه مورد آزمایش قرار گرفت. همچنین پارامترهای خونی، کلسترول تام، تری گلیسرید و HDL-C سرم با استفاده از کیت های تجاری شرکت پارس آزمون و توسط دستگاه اسپکتوفتومتر اندازه گیری شد. LDL-C نیز با استفاده از فرمول فریدوال محاسبه گردید.

نتایج و بحث: نتایج حاصله نشان داد که استفاده از پودر سیر مصرف خوراک را نسبت به گروه شاهد با کاهش روبرو ساخت ($P < 0/001$). مصرف پودر سیر در سطوح ۱ و ۳ درصد موجب افزایش وزن معنی دار نسبت به سطح ۰/۵ درصد گردید ($P < 0/05$). همچنین دوره های زمانی مصرف پودر سیر اثر معنی داری بر مصرف خوراک و افزایش وزن نداشت. پایین ترین ضریب تبدیل خوراک در پایان دوره پرورش (۴۲ روزگی) مربوط به گروه های تغذیه شده با جیره حاوی ۱ درصد پودر سیر بود که تفاوت معنی داری نسبت به تیمار شاهد و ۰/۵ درصد پودر سیر داشت ($P < 0/001$). دوره و سطح استفاده از پودر سیر بین تیمارهای آزمایشی، تفاوت معنی داری از نظر صفات لاشه و چربی حفره شکمی به وجود آورد ($P < 0/001$). اما اثر معنی داری بر کلسترول و تری گلیسرید سرم خون نداشت. استفاده از پودر سیر در سطح ۱ درصد جیره، باعث کاهش LDL-C ($P < 0/05$) و افزایش HDL-C در سرم خون گردید ($P < 0/01$). ولی دوره زمانی مصرف پودر سیر تفاوت معنی داری بر میزان LDL-C و HDL-C سرم خون به وجود نیاورد. به طور کلی نتایج این پژوهش نشان داد که استفاده از سطوح ۱ و ۳ درصد پودر سیر در دوره زمانی پایان دوره پرورش سبب بهبود عملکرد، بالا رفتن کیفیت لاشه و نیز ایجاد اثرات مثبت در پارامترهای خونی جوجه های گوشتی خواهد شد.

واژه های کلیدی: پارامترهای خونی، پودر سیر، جوجه گوشتی، دوره زمانی مصرف، عملکرد

بررسی فراوانی کتوز تحت بالینی در تعدادی از گاوداربهای صنعتی استان کرمانشاه

علی قشقایی، زهرا نیکو صفت

گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

پست الکترونیکی نویسنده مسؤل: Nikousefat@me.com

مقدمه و هدف: کتوز تحت بالینی اختلال متابولیکی در متابولیسم انرژی گاوهای پر تولید بوده که بدون نشانه های بالینی آشکار، گاوهای شیری را مبتلا می سازد. این اختلال، منجر به تجمع چربی و کتون بادیها از جمله بتا هیدروکسی بوتیرات در سرم و بافت کبد می شود. تعداد زیاد گاوهای درگیر، کاهش تولید، کاهش پروتئین شیر، کاهش سطح باروری در گله و مخارج بالای درمان از جمله جنبه های مهم اقتصادی این بیماری به حساب می آید. این مطالعه برای اولین بار و به منظور بررسی میزان شیوع کتوز تحت بالینی در تعدادی از گاوداری های استان کرمانشاه انجام شد.

مواد و روش کار: مطالعه بر روی ۱۰۰ راس گاو به ظاهر سالم و بدون هیچگونه بیماری زمینه ای دیگر از گاوداربهای استان کرمانشاه، که در هفته ۴-۳ پس از زایش قرار داشتند، انجام پذیرفت. بدین ترتیب که از ورید وداجی این گاوها خونگیری و نمونه ها در لوله های فاقد ماده ضد انعقاد در کنار یخ به آزمایشگاه منتقل و در اسرع وقت نسبت به جداسازی سرم اقدام، نمونه های سرم در ۲۰- برای آزمایشات بعدی ذخیره گردید. اندازه گیری بتا هیدروکسی بوتیرات سرم به کمک کیت BHB (رندوکس، انگلیس) به روش آنزیمی در دستگاه اتوانالیزور هیتاچی ۷۱۷ (ژاپن) صورت گرفت و گاوهای با مقادیر بالاتر از ۱۴۰۰ mmol/mL بعنوان مثبت یعنی مبتلا به کتوز تحت درمانگاهی تلقی گردیدند.

نتایج و بحث: از مجموع ۱۰۰ راس دام تحت بررسی، میزان بتا هیدروکسی بوتیرات در سرم ۱۳ راس (۱۳٪) بیشتر از ۱۴۰۰ mmol/mL بود. همچنین در جمعیت مورد مطالعه، با افزایش تعداد شکم و میزان تولید شیر میزان بتا هیدروکسی بوتیرات در سرم افزایش نشان می داد. نتایج مطالعه حاضر با نتایج محققین سایر کشورها در اروپا و امریکا مطابقت دارد اما به مراتب بیشتر از ارقامی است که در تحقیقات قبلی کشورمان بدست آمده است. گمان می رود علت این تفاوت در روش تشخیصی به کار گرفته شده در مطالعات پیشین و آن استفاده از آزمایش روترا بوده است، که از حساسیت و دقت بسیار پائین تری نسبت به روش آنزیمی به کار گرفته شده در این مطالعه برخوردار می باشد. نتایج نشان داد که کتوز تحت بالینی در گاوداربهای استان کرمانشاه از اهمیت خاصی برخوردار بوده و نیاز به مطالعات بیشتری در مورد این بیماری و آثار و عوارض آن و همچنین اتخاذ موازین پیشگیری و کنترل بیماری وجود دارد.

واژه های کلیدی: کتوز تحت بالینی، گاو شیری، کرمانشاه